

VAN GEMEENTE- TOT VERZORGINGSHUIS

Een trots dorp verloor in 2003 zijn zelfstandigheid. Vanaf rond het jaar 1300 heeft Heerjansdam als zelfstandige gemeente een stevig partijtje meegeblazen in het orkest van de Zwijndrechts Waard. Alle protesten ten spijt, het doek viel. Heerjansdam wilde dit onder geen beding en óók Zwijndrecht had er niet om gevraagd. De leus en de doelstelling werd 'samen verder'. Door de samenvoeging verloor tegelijkertijd het gemeentehuis zijn status met alle bestuurlijke taken. De hele handel verhuisde naar Zwijndrecht. Intussen was de eerste wettelijk gekozen dorpsraad aangetreden en de dorpsraad werd geconfronteerd met de vraag wat gaat er gebeuren met het pand. Kwaaddenkend als we toen waren, meenden we dollartekens in de Zwijndrechtse ogen te zien. "Dat wordt een lekker financieel hapje en Heerjansdam heeft het nakijken," zo werd regelmatig gehoord.

VOORSTEL DORPSRAAD.

Over het leegstaande gemeentehuis bedacht de toenmalige dorpsraad (2004) dat het een goede bestemming moest krijgen. Het pand, met schitterend uitzicht op de Waal, bood mogelijkheden voor een aantal taken. Samen met een aanbouw van een aantal zorgappartementen, groene kruishulp, artsenkamer, ambtelijke activiteiten en met instandhouding van de trouwzaal, zou het een mooie cluster vormen. Het was teleurstellend dat dit voorstel van de dorpsraad werd afgewezen. Het Zwijndrechts bestuur had andere voornemens, die onder de naam "Het educatieve plein" aan de Sportlaan, later werden gerealiseerd.

DE JAREN VERSTRIJKEN.

Ondanks verzoeken, aandringen en protesten komt er geen passend antwoord op het huisvestingstekort voor het bruisende verenigingsleven. Er komen wel enkele portocabines, waarvan het transport vanuit Zwijndrecht, de aanleg van bestrating en leidingen financieel nogal stevig aantikken. Die blijken niettemin ontoereikend om het te vroeg tegen de vlakke gegane "De Hummel" te compenseren. Het oude gemeentehuis kan nog steeds dé oplossing bieden, zo waren de gedachten. De conditie van het leegstaande gemeentehuis is weliswaar aan onderhoud toe maar biedt nog steeds volop kansen. De verenigingen hebben daarop opnieuw indringend een uiterste poging gedaan om er een cultureel-ontmoetingscentrum van te laten maken met tal van activiteiten en mogelijkheden. Het pand zou daarmee alsnog een prima bestemming krijgen. Ook hier strandden de Heerjansdamse ambities. Om hier verder over uit te weiden is als mosterd na de maaltijd.

DE VERKOOP.

De boekwaarde van het pand inclusief de grond stonden aanvankelijk op een aantrekkelijk niveau, maar cashen blijkt toch niet zo eenvoudig. De financiële crisis van 2008/2009 zet daar radicaal een streep door. De prijzen van gebouwen en grond zakken, terwijl onze bestuurders toch graag afscheid willen nemen van dit stukje Heerjansdam. Het geduld van zakenlieden en het kiezen van het juiste moment, blijkt een goede timing. Op internet vind ik terug dat de vraagprijs € 400.000,- was. De uiteindelijke verkoopprijs is mij niet bekend. De kopers hebben naar mijn gedachten een goede deal gesloten.

Zoals het was.

Zoals het gaat worden??

DE KEUZE.

De eigenaren hebben hun keus bepaald op de bouw van een appartementencomplex met intensieve zorg. In de brief van de dorpsraad aan de Zwijndrechtse bestuurders luiden hun wensen :”Een 19tal appartementen ten behoeve van ouderen met een zware lichamelijke of geestelijke beperking of die uitbehandeld zijn van een chronische of progressieve aandoening en zich in de laatste levensfase bevinden”.

In de brief van 20 augustus 2019 heeft de dorpsraad zijn bezwaren kenbaar gemaakt. Bovendien laat de dorpsraad terecht in duidelijke bewoordingen weten welke wettelijke bevoegdheden de dorpsraad heeft. Ik vind het jammer dat de dorpsraad in zijn brief nogal stevige woorden gebruikt: inlijving, drastische wijziging van bestaande regels, gigantische hoogte, kolossaal, stedelijke uitstraling ect. Naar mijn mening niet altijd de beste aanpak om tot het gewenste resultaat te komen. In deze column heb ik me overigens volledig gebaseerd op de brief van de dorpsraad aan het gemeentebestuur. Het is mij niet bekend wat er verder speelt en of óók de eigenaren van het pand over de bezwaren zijn getackeld en er voorstellen zijn gedaan.

LATER MEER.

In deze column laat ik het hierbij. Weliswaar ongevraagd en onbedoeld, krijg ik soms e-mails. Ook hebben enkele Heerjansdammers mij aangeschoten wat ik er allemaal van vind. In de volgende column wil ik een nadere toelichting geven op mijn eerdere mail aan de dorpsraad, waaronder het te forse ontwerp van het pand op deze beperkte plaats De verkeersproblematiek en alles wat hier mee samenhangt. Als privépersoon moet ik mijn commentaar wel beperken omdat ik niet op de hoogte ben van alle feiten. Ik weet uit ervaring hoe gevoelig zaken vaak liggen, zeker óók in deze. Daarom zeg ik nog maar een keer : HET IS SLECHTS DE MENING VAN EEN HEERJANSDAMMER.

Joop van der Ent

e-mail : joopvanderent@upcmail.nl